

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vetere Clerico, Monacho, Clerico-Monacho, Libri Tres

Primus veterem habitum: Secundus conuictum ac disciplinam: Tertius honores ac priuilegia describit

De Clerici, Monachi Vetere Institvto. Liber Primvs - Distinctus in tres Partes. In quibus, praeter veterem eorum habitu[m], multa quoque inserta de veste veterum laicorum. Breuiterq[ue] explicata singulorum origo, & antiquitas.

Landmeter, Laurentius

Lovanii, 1626

Cap. V. Habitui monastico semper honos habitus: declaratur exemplis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11007

fic vestitum cogitare illud Apostoli. *Nostra conuersatio est in caelis.* Vnde est seuera Ecclesiae césura in Religiosum temerè de-

Comm.
ad reg.
S. Aug.

ponentem habitum. de quâ nos alibi latius diximus. Et in hunc finem mos obtinuit, vt Religiosæ vestes certo ritu & prece benedicantur; nimirum, *vt hac externa ornamenta pijs Christi athletis in eum prosint*

in Apol.
pro rel.
Cathol.
p. 2.

finem, in quem sunt pietatis aut conseruanda, aut promouenda studio adsumpta, inquit Lindanus.

CAPVT V.

Habitui monastico semper honos habitus declaratur exemplis.

HInc tanta quouis sæculo huic habitui reuerentia delata; Deo hanc pietatem miraculis & alijs de cælo testimonijs adprobante. Theodosius Imperator religiosissimus, & de quo cecinit Claudianus, quamuis à nomine Christi alienus,

*O nimium dilecte Deo, cui militat aether,
Et coniurati veniunt ad classica venti.*

Hic:

Hic, inquam, Theodosius, profecturus ad-
 uersus Maximum tyrannum, rogauit per
 Theophilum Alexādrinum Episcopum,
 Senuphium magni nominis in Aegypto
 monachum vt ad se veniret. Ille aut ex
 modestia, aut fastidio aulicarum ceremo-
 niarum se excusans, misit Imperatori (in-
 vocato prius Deo) baculum suum & su-
 perhumeralē, nimirum vt manum baculo,
 superhumerali caput armaret. Non
 contempsit Imperator, sed his armis ad-
 cinctus, fide & in monasticum habitum
 religione galeatus, hostem aggreditur,
 fundit profligatque, sine suorum cæde aut
 sanguine. Similem Historiam, quamuis
 æui recētioris, refert Petrus Damian. Erat
 suo tēpore Abbati cuidā cum Comite po-
 tente controuersia. Quæ cū nec adlegatis
 rationibus nec Iudicis auctoritate finire-
 tur; placuit rem armis experiri. Legit Co-
 mes militem copiosum, instruitque omni
 armaturâ. Abbas fide magis quā ferro pu-
 gnaturus, pro milite monachos legit, pro
 galeis cucullas, pro dexteris ferro rigenti-

*Acta Te-
 hannis
 & Cyri
 apud Mo-
 taphr.
 & SUR.
 3 r. lan.
 Glycas
 annal.
 tom. 3.*

*Ep. ad
 Firmian.*

118 DE VETERE CLERICORVM
bus puras ad Deum manus : & sic in a-
ciem descendit . Occurrit Comes furi-
bundus, spirans minarum ac cædis: ac vi-
sâ cucullatorum turbâ monachorum, ob-
stupuit, subitôque eum religiosus horror
inuasit: equoque desiliens (idem fecêre qui
cum sequebantur) odium in amorem, per-
secutionem in pacem, iniuriam in reue-
rentiam commutavit. nimirum cucullata
illa turba, visa est ei *terribilis ut castrorum
acies ordinata*. Quis non hic exclamet cum

Indic. s.

Debbora prophetide, *Nova bella, nova bel-
la elegit Dominus!* pergo . S. Anastasius

*Sur. in
177.*

Monachus Persa, & Martyr gloriosus, ra-
ptus ad supplicium, rogat sibi permitti ha-
bitum religiosum exuere, *ne is (inquit) una
cum membris meis probro adficiatur* . Iusti-
nianus Imperator graues pænas decernit
in eum qui in ludis theatralibus ac spe-
ctaculis scenicis, veste religiosâ abusus
fuerit.

*Anthen.
ultima.*

Refert Auctor vitæ S. Dominici, Ma-
gistrum quendam Nicolaum nomine, lu-
su irreligioso deridendum exhibuisse *habi-
tum*

ET MONACHORVM HABITV. 119
*tum sanctitatis. moxque ei ex morbo gra-
niter periclitanti hanc vocem auditam,
putasne ipsas fratrum Prædicatorum perso-
nas, dumtaxat velle me honore adfici? Ego
verò te scire velim, me & vestes eorum nolle
debita veneratione fraudari.*

C A P V T VI.

*Habitus monastici Deus frequenter de-
monstator.*

ET quid mirum si Deus eum habitum
velit honorari, cuius legitur fuisse fre-
quenter doctor & demonstrator? S. Nor-
bertus Auctor instituti Præmonstratensis,
candidam vestem à Deipara sibi præmon-
stratam accepit. Vt vel ex hâc causâ, ordo
ille Præmonstratensis meritò vocetur. De
quo nomine quidam lusit satis eleganter
his versibus.

*Aurelius dat auream legem. Ordinis
Spondetur Auctor calitus. Dat candidã
Maria vestem. Crux locũ edis prænotat.
Et esse præmonstratus ordo nisi hic potest?
S. Ro-*